

De Ostreis.

TAB. XIV.
Nomen.

Testaceum quod Latini Ostreum et Ostream dicunt, Graeci veteres ὄστρεον, et ὄστρεον, vel ἀπὸ τῆς ὄστράκας, vel quasi ὄστρεον quod testa velut ostrea tegatur; moderni ὄστρίδιον, Psellus ὄστρίδιον, Hesychius ὄστράκον, vocant. Invenies tamen ὄστρεον pro toto testaceorum genere sumi. Unde Suidas Echinum θαλάττιον τὸ ὄστρεον tradit.

Descriptio.
Aldrov. l. 3.
c. 66.

Formam quod spectat, ita de iis Aldrovandus. Quod ad formam Ostreorum attinet, Bellonius inter bivalvium genera hoc peculiare ait esse ostreae, et pectini, ut partem habeant pronam et supinatam, quarum altera sit turbinatior ac praetumida, altera vero plana, Plinius alibi originem atque genituram conchae, quae Margaritas fert, esse ait, haud multum Ostrearum conchis differentem.

Alibi quoque Thethya ostreae similia esse scripsit. Et Hegesander apud Athenaeum hepatum piscem in capite duos lapides habere, colore splendoreque ostreis similes. *Capita* ostreorum generi nulla eidem Plinio. Galenus ostreis pilos esse negat, sed melius Plinius oculis carere ostreas omnes dixit. Eidem praeterea ostreorum praecipua *spondylo* (caro hac interior) brevi sunt, atque non carnosus, nec fibris laciniosis, ac tota in alvo. Perottus spondylum in Ostreo esse scribit, callosum illud rotundum, albicans, quod intus habeat in medio, a similitudine spondyli, quod nos verticulum dicimus appositum fufis, ut melius nendo vertantur. Nam reliqua caro circumspersa *Lacinia* dicitur. Quod *Ovum* vocatur. Wottonus non semper, sed vere habere ostreas asserit; moxque procedente tempore minui demumque totum fere aboleri.

Aristoteles illud in altera tantum parte eis fieri voluit, idemque esse, quod Echinus habere alias dixerat. Eodem authore Ostreae meatum habent, quo excrementum secedat

parte superiore. Idem Aristoteles *testas* eis tribuit scabras, alibi etiam labra crassa. Et Plinius quaedam filicum duritia tegi, ut ostreae et conchae dixit.

Quantum ad *Generationem* nullum Generationis eis sexus discrimen, ut Plinius et Oppianus prodidere: ideo putrescente limo proveniunt, aut spuma circa navigia diutius stante, defixosque palos, et lignum maxime: sed et in cavernosis et petrosis aquarum dulcium adventu gignuntur. Obtinere tamen ex putri producta aliquid prolificum quamvis non coeant, apud Aristotelem habemus. Hinc et Plinius: Nuper compertum in Ostreariis humorem ostreis foetificum lactis modo effluere, et Perrus Gyllius, Bizantinos ostrea ferere et eorum quasi lac feminare; a spectatae fidei viro se accepisse scribit. Grandescunt syderis ratione maxime, sed privatim circa initia aestatis multo lacte praegnantia, atque ubi Sol penetrat in vada. Sydus illud Luna est, quae plena corpora humentiora reddit, adeo ut nec prudentes Chirurghi trepanotum aperiant, quia tum cerebrum magis diffundi, et totam cranii capacitatem impleri est necesse. Nullum eisdem sensum inesse apud Plinium legimus. Auditum esse non est verisimile, inquit idem, sed ad sonum se mergere solent, ideo et silentium in mari piscantibus. Tactus tamen omnibus. Carere et motu Aristoteles prodidit. Aqua marina et limo *pasuntur*, quin et rore, quare ἐρρήνεται Ostrea, id est, rosida, Oppianus dixit.

De *Loco* in differentiis agitur: hoc tamen addere placet, non tantum in pelago, dulcibusque aquis, et ubi plurimum influunt amnes, reperiri: sed et in petrosis, carentibusque aquarum dulcium adventu, sicut circa Grynium et Myrinam, quod apud Plinium legimus. Mirum vero quod apud Athenaeum habetur, postea quam Appameam Phrygiae urbem, Mithridatici belli temporibus a motu terra disces-

Arist. de
gen. l. 3, c. 11.Plin. H. N.
l. 2, c. 41.

Locus.